

Evangelí del diumenge de la setmana VI de Pasqua (B): com Jesús ens ha estimat

Evangelí i comentari del Diumenge VI de Pasqua. “Que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat”. Només en Crist aprenem el que és l'amor de veritat i només n'obtenim la capacitat per estimar-nos els uns als altres. Romandre en Crist és obrir-nos a ell per la fe i modelar la nostra vida segons la seva.

Evangelí (Jn 15,9-17)

Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, us mantindreu en el meu amor, tal com jo guardo els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor.

Us he dit tot això perquè la meva joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa. Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare. No m'heu escollit vosaltres a mi; soc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar

fruit, i un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà. Això us mano: que us estimeu els uns als altres.

Comentari

En el context de l'Última Cena, Jesús aprofundeix en l'ensenyament sobre la naturalesa de l'amor, al qual, una vegada i una altra, posa en relació amb la vida i l'alegria. El passatge de la missa d'avui està precedit pel del cep i les sarments: aquestes, unides a la vinya, en reben la vida i la capacitat de donar fruit. Qui posa en moviment tot aquest procés és el llaurador, que és el Pare. En Crist, les sarments s'uneixen al Pare i reben del Pare. Estar units al cep és estar units a Crist, romandre-hi. I romandre-hi significa romandre en

les seves paraules: escoltar-les activament i fer-les vida pròpia. D'aquí sorgirà un fruit abundant, motiu de joia per al Pare, per al Fill i per als units a Crist; en tot això serà glorificat el Pare: el món podrà presenciar-lo com a amor i com a vida.

I com estem units a Jesucrist? Per la fe i l'amor. I què posa en moviment el nostre amor? L'amor rebut. El qui no ha estat estimat no sap què és l'amor, encara que aquest amor estigui dins seu, perquè només es desperta davant l'experiència de l'amor rebut. De l'amor a mi dirigit. A Jesús veiem com aquest amor de Déu, ja experimentat d'alguna manera a la natura i a la història d'Israel, per exemple, encara que com un amor “més abstracte”, dirigit a tota la humanitat o a un poble concret, ara ve “a mi”. Quan preguem amb la vida de Jesús, experimentem aquest amor

personal, aquest amor extraordinari, que s'acosta a tots i cadascun de nosaltres, que s'acosta a mi en concret. Experimentem la seva mirada amorosa. Així ho expressa Sant Pau: “Ja no soc jo qui visc; és Crist qui viu en mi. La vida que ara visc en el cos, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que em va estimar i es va entregar ell mateix per mi” (*Ga* 2, 20).

Aquest amor és un cert coneixement, perquè obre de bat a bat el nostre ésser a la comprensió que només en ell ens unim a la font de la vida que és el Pare. Crist, el Fill, roman en l'amor del Pare, i no pot ser altrament, per la total obertura, acceptació i entrega —identificació de la seva voluntat—, que té amb el Pare. En Crist veiem que identificar-se amb la voluntat del Pare —estimar el Pare— no és una cosa aliena a allò que som, sinó que és precisament el camí per ser realment nosaltres, per

assolir la nostra plenitud. Les paraules de Jesús que ens ofereix l'evangelí d'avui ens diuen que els manaments del Pare no són una cosa aliena a nosaltres, una cosa que ve de fora, sinó que són com el nostre ADN espiritual: ens recorden qui som, de què estem fets, allò a què aspirem.

Al cor d'aquest ADN espiritual hi ha el manament de l'amor mutu, però d'un amor la mesura del qual només podem captar mirant Crist. Avui dia es fa servir la paraula amor per a moltes coses i, en certa manera, el seu sentit ha quedat diluït. L'amor que hem conegut i experimentat en Crist és amor do, amor entrega, amor servei. Jesús ens ha mirat com el Pare ens mira, ens ha estimat com el Pare ens estima. Ens ha anomenat “amics”. Tant de bo tinguéssim il·lusió per mirar així els qui ens envolten, il·lusió per aprofundir en el que significa aquesta “amistat”. Jesús vol compartir amb nosaltres allò que

ell comparteix amb el Pare. Ens obre el seu cor per vessar al nostre les seves gràcies. Com fa el Pare, Ell ha posat la mirada en nosaltres abans que nosaltres l'hàgim posat en Ell. Això és un “amor primer”. Amor que s'ha establert als nostres cors pel Baptisme.

Què vol dir que ell ens ha escollit? Significa que ell s'ha acostat a nosaltres quan nosaltres érem lluny. Significa que ha vingut a curar-nos el cor i a obrir allò que estava tancat. Érem com una llavor incapaç d'obrir-se, de morir per donar pas a la planta i iniciar així un procés de vida que ja no deixa de créixer i expandir-se. Per iniciar una cosa que roman. Només en Crist som capaços d'aprendre què és l'amor i d'estimar-nos els uns als altres, perquè en Ell hem tingut una llum que ens ha il·luminat, ens ha obert, ens ha empès a anar, com ell, a la trobada dels altres. Tot cristià està cridat a ser emissari d'aquest primer

amor, l'amor de Crist, per als qui
l'envolten. Som baula de la
instauració del Regne de Déu als
cors.

Juan Luis Caballero // Photo:
Linh Nguyen - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-
diumenge-de-la-setmana-vi-de-pasqua-
b-com-jesus-ens-ha-estimat/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-diumenge-de-la-setmana-vi-de-pasqua-b-com-jesus-ens-ha-estimat/)
(11/03/2026)